

myndighed og ikke blot en Forvaltningsmyndighed til at vedtage Forskrifter under fremmed Mærke. Disse 6 forannævnte Krav er den mindste Grænse for de Rettigheder, Færøerne maa have, saafremt der fremtidig skal være gode Levevilkaar her. Vi har altid fremholdt, at en saadan Ordning kan ikke faas under den danske Grundlov. Danmark har nu med sit nye Tilbud gjort alment bekendt, at det er saaledes. Flertallet har bortkastet Selvstyrekravene for at faa Lov til at være under den danske Grundlov. Vi anser den tilsigtede Nyordning at være saa skadelig for Færøerne, at vi ikke vil være med til at sætte den i Kraft. Vi protesterer mod denne uværdige Fremgangsmaade.

Det seneste Regeringstilbud fastsætter, at det skal sættes i Kraft ved dansk Lov, som ligeledes skal vedtages af Færøernes Lagting. Dette Lovforslag burde derfor i Dag have været fremlagt paa Tingbordet.

Færøernes Lagting maa vise dette Regeringsforslag fra sig og vedtage at gaa den Vej, som Folkeafstemningen henviser til.“

Ved Fremsættelsen af Lovforslaget udtalte *Statsministeren* efter udførligt at have gjort Rede for dets Bestemmelser:

„Da Krigen kom, og Landet hernede blev besat af Tyskerne, var Forbindelsen afskaaret, og der maatte laves en midlertidig Styrelsesordning for Færøerne. Den kom i Korthed til at gaa ud paa, at hvor der i gældende Lovgivning m. v. er tillagt en Minister Beføjelse til administrativ Udfærdigelse af Forskrifter, udøves disse Beføjelser af Amtmanden efter Erklæring fra Landsnævnet. Lovforskrifter vedtages af Lagtinget og stadfæstes og kundgøres af Amtmanden, medmindre de vedrører Statskassens Midler, idet de i saa Fald udfærdiges og kundgøres af Amtmanden efter indhentet Erklæring fra Lagtinget eller vedkommende Lagtingsudvalg. Men der gik Aar efter Aar, og Tiden, Forholdene, Udviklingen stillede større og større Krav til det færøske Selvstyre. Der kom en Anerkendelse af Flaget; der kom Sprogbestemmelser, og der kom frem for alt en Række praktiske, administrative, finansielle, erhvervsøkonomiske Spørgsmaal, der maatte afgøres. Tiderne var økonomisk i Færingernes Favør, og den midlertidige Ordning holdt. Den er stadig blevet opretholdt, men vi kan vist alle være enige om, at nu trænger den til at blive afløst af en fast Ordning. Det første Forsøg paa ved Forhandling mellem en Lagtingsdelegation og den daværende Regering at finde et Grundlag, som kunde faa fornøden Tilslutning fra færøsk Side, lykkedes ikke, maaske fordi man fra færøsk Side følte en Usikkerhed med Hensyn til det reelle Indhold af Tilbudet herfra.